

endelig er, om dette større Liv, den større Kamp, som der vilde blive ved Valget, vilde være til Gavn for Kommunen eller ikke, er jeg meget nær ved at være enig med den ærede sidste Læser deri, at jeg ikke tror det. Jeg tror, at hvad Kommunalvalgene angaar, er den Valglov ubetinget den bedste, som mindst stiller Borgerne i Partigrupper og Delinger, fordi den enkelte Gruppe da vil sætte en Værdi i at faae sin Kandidat frem, og man vil ikke tage Hensyn til, om denne Kandidat medbringer de for en Borgerrepræsentant mest nødvendige Egenstaber. De Mænd, der have sammenkaldt de Forsamlinger, der have forhandlet denne Sag, ere sikkert meget hæderlige Folk; men der er intet Spørgsmaal om, at de ere Partimænd, og at dette Lovforslag og den Adresse, som den ærede Formand idag har modtaget, udgaaer fra et Parti, et Parti, som ønsker at gjøre sig gjældende i Kommunens Ledelse. Jeg tror ikke, det vilde være til nogen videre Glæde for Kjøbenhavn, ifald den fik et Kommuneraad af den samme Bestaafning omtrent som Paris's, og naar Forholdstalsvalgmaaden anvendes paa en meget stor, aldeles uberegnelig Vælgermængde, er det ganske umuligt at beregne, med hvor ringe Mindretal den halve Kvotient kan bringe Folk ind mellem de Valgte. Jeg tror ganske vist, at Kjøbenhavns kommunale Valglov trænger til en Forbedring; men jeg tror, at det vilde være meget nyttigere, hvis man indrettede Valgloven mere efter de Interesser, som der dog i Virkeligheden er mest Spørgsmaal om i en Kommune, nemlig de rent lokale. Det er fuldkommen vist, at Broerne undertiden ere blevene tilfidesatte, og at de have tilbids andre Interesser end den indre By; det Samme er maaske Tilfældet med Kristianshavn. Hvis man delte Byen i flere Valgdistrikter, vilde ethvert Distrikt kunne gjøre sine Interesser gjældende, og da vilde jo Mindretallene i Distrikterne ogsaa faae lettere Afgang til at sætte deres Kandidater igjennem. Jeg skal aldeles ikke misunde Nørrebro eller Njhabarberkvarteret sine Repræsentanter i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Men dersom de 1,900 Vælgere, som have underskrevet Adressen, virkelig ere enige om, hvem de ville sende ind, og ere Vælgere — hvilket den ærede Forslagsstiller i det andet Thing (Væjer) har maattet erkjende, at han ikke vidste — ville de jo med den allerstørste Sæthed ikke blot kunne sætte 1 men alle 6 ind, thi der har aldrig nogensinde, saavidt jeg veed, stemt 1,900 Vælgere af Kjøbenhavns 15,000. Jeg vil alligevel gjerne gaa ind paa Forholdstalsvalgmaadens Indførelse overalt, fordi jeg dog erkjender dens Fortrin for betydelig større end dens Mangler; men jeg forlanger, at man skal begynde fra den Ende, hvor den er mest nødvendig, og naar vi da spørge, ved hvilke Valg de største

Mindretal blive mest hensynsløst tilfidesatte af Flertallet, tror jeg ikke, Svaret kan være tvivlsomt: det er ved Folketingsvalgene. Vil man slippe alle de nuværende Valgkredse, som man synes at have faa overordentligt Besvær med at faae forandret, naar de blive for store, og gjøre Amtterne til Valgkredse med 6—7—8 Repræsentanter for hvert Amt og da lade disse Valg foregaa efter Forholdstalsvalgmaaden, skal jeg gaa ind paa dens Indførelse overalt, ikke blot i Kjøbenhavn, men i enhver Kommune i Landet. Naar man nu mener, at Folkethinget af Østlighed har sendt os denne Lov, uden selv at forhandle den, vil jeg ikke sige, at der er noget Uhøfligt deri, thi det har jo forhandlet Spørgsmaalet ifjor og kan altsaa vel ønske at høre Landstingets Mening, og jeg mener ogsaa, vi kunne vise en tilsvarende Østlighed ved at tage Sagen under Behandling i et Udvalg og der forsøge at drøfte den nøiere; men jeg vil dog sige, at det vilde være en større Østlighed mod Kjøbenhavn, dersom Folkethinget saae sig istand til at fremme det af Regjeringen forelagte Lovforslag, ifølge hvilket Kjøbenhavn faar de fleste af de Repræsentanter, som med Ret og Skjel tilkomme det, for at der ikke skal holdes endnu et nyt Folketingsvalg, hvor Kjøbenhavn frembyder Billedet af en Valgkreds med noget over 80,000 Indvaanere, medens Grunbloven byder, at enhver Valgkreds kun skal have 16,000. Men, som sagt, jeg skal ikke modsætte mig, at Forslaget tages under Behandling; at jeg skulde komme til at fremme for det til Syvende og Sidst, tror jeg ikke.

Fischer. Siden denne Sag blev forhandlet i Rigsdagen, er den indtraadt i et nyt Stadium; derved, at et saa stort Antal af Kjøbenhavns Vælgere, som vilde være mere end tilstrækkeligt til at afgjøre Borgerrepræsentantvalgene efter den hidtil fæste Deltagelse i dette Valg, har indgivet en Adresse til dette Thing om, at Sagen maatte nyde Fremme. Derved er det jo klart godtgjort, at der er ikke faa Vælgere i Kommunen, der ønske en anden Valgmaade indført for derigjennem at gjøre Anstuelser gjældende, som ikke hidtil have kunnet trænge sig frem. Det er sagt af den sidste ærede Læser (Bloug), at det var et Parti, som nu her trængte sig frem, et Parti, som ikke havde kunnet gjøre sine Anstuelser gjældende ved Valgene efter den hidtil brugte Fremgangsmaade, og som nu søgte at trænge sig frem ad en anden Vej. Det vil jo en Undersøgelse af Navnene under Adressen vise. Saavidt jeg kjender til Sagen — men jeg vil tilstaa, at mit Bekjendtskab dertil ikke er meget grundigt — kan man ikke samle Underskriverne der til et Parti; der skal være meget forskellige politiske Anstuelser, der have forenet sig om at underskrive denne